

HOTĂRĂREA CURȚII (Camera a șasea)
30 martie 1993*

Christos Konstantinidis
împotriva
Stadt Altensteig, Standesamt și
Landratsamt Calw, Ordnungsamt

[cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Amtsgericht Tübingen
(Republica Federală Germania)]

„Discriminare – Convenție internațională – Traducere din greacă”

Cauza C-168/91

În cauza C-168/91,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Amtsgericht Tübingen (Republica Federală Germania) pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

Christos Konstantinidis

și

1) Stadt Altensteig – Standesamt,

2) Landratsamt Calw, Ordnungsamt,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolelor 5, 7, 48, 52, 59 și 60 din Tratatul CEE,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din domnii C. N. Kakouris, președinte de cameră, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, M. Díez de Velasco și P. J. G. Kapteyn, judecători,

avocat general: domnul F. G. Jacobs

grefier: doamna L. Hewlett, administrator

după examinarea observațiilor scrise prezentate:

– pentru guvernul german, de către domnii E. Röder, Ministerialrat în Ministerul Federal al Economiei și de către C.-D. Quassowski, Regierungsdirektor în același minister, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: germana.

– pentru guvernul elen, de către domnul D. Raptis, consilier juridic al statului, în calitate de agent,

– pentru Comisia Comunităților Europene, de către domnul D. Gouloussis, consilier juridic, asistat de către domnul R. Hayder, reprezentant al serviciului juridic, în calitate de agenți,

având în vedere raportul de ședință,

după ascultarea observațiilor orale ale domnului C. Konstantinidis, ale guvernului german, ale guvernului elen și ale Comisiei în ședința din 29 octombrie 1992,

după ascultarea concluziilor avocatului general, prezentate în ședința din 9 decembrie 1992,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin Ordonanța din 27 iunie 1991, primită la Curte la 1 iulie 1991, Amtsgericht Tübingen (Republica Federală Germania) a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, două întrebări preliminare privind interpretarea articolelor 5, 7, 48, 52, 59 și 60 din tratat.

2 Aceste întrebări au fost adresate în cadrul unui litigiu între domnul Christos Konstantinidis și Stadt Altensteig - Standesamt și Landratsamt Calw - Ordnungsamt.

3 Reclamantul în acțiunea principală este un resortisant grec care are reședința în Altensteig (Republica Federală Germania). Acesta a exercitat, cu titlu independent, profesiunea de masor și de asistent hidroterapeut. Potrivit certificatului său de naștere grecesc, prenumele acestuia este Χρήστος și numele său de familie Κωνσταντινίδης.

4 La 1 iulie 1983, acesta s-a căsătorit în cadrul Serviciului de stare civilă din Altensteig. În registrul actelor de căsătorie, numele său a fost ortografiat „Christos Konstadinidis”. La 31 octombrie 1990, acesta a solicitat Serviciului de stare civilă din Altensteig să rectifice indicarea numelui său de familie în acest registru, înlocuind „Konstadinidis” cu „Konstantinidis”, pe motiv că această ultimă grafie indica utilizatorilor de limbă germană, cu o maximă precizie, pronunția corectă a numelui său în greacă și că, în plus, în acest mod era numele său transcris în caractere latine în pașaportul său grecesc.

5 Cum înscrierea numelui reclamantului în registrul actelor de căsătorie trebuia să corespundă înscrierii care figurează în certificatul său de naștere, Amtsgericht Tübingen, instanța competentă pentru a dispune astfel de rectificări, a obținut traducerea certificatului de naștere. Transcrierea numelui a fost făcută aplicând, în conformitate cu dispozițiile administrative în vigoare și cu o jurisprudență constantă a instanțelor superioare germane, standardul ISO-18, care este prevăzut la articolul 3 din Convenția privind indicarea numelor și a prenumelor în registrele stării civile din 13 septembrie 1973 (Bundesgesetzblatt 1976 II, p. 1473, denumită în continuare „convenția”) și care prevede o transliterație. Convenția a intrat în vigoare, în Republica Federală Germania, la 16 februarie 1977 (Bundesgesetzblatt 1977 II, p. 254); Republica Elenă a aderat la această convenție în 1987. Prin aplicarea standardului ISO-18, citat anterior, transcrierea latină a numelui reclamantului devine „Hrístos Kónstantinidés” .

6 Reclamantul a contestat această transcriere în fața Amtsgericht Tübingen susținând că deforma pronunția numelui său.

7 Landratsamt Calw, față de care Serviciul de stare civilă din Altensteig se afla în raport de subordonare, a solicitat, la rândul său, o rectificare a registrului actelor de căsătorie, astfel încât numele reclamantului să fie înscris sub forma „Hréstos Kónstantinidés”, în conformitate cu standardul ISO-18.

8 Amtsgericht Tübingen a considerat că litigiul ridică probleme de interpretare a dreptului comunitar și a decis să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Unui resortisant al unui stat membru al Comunităților Europene care exercită o activitate salariată sau independentă în sensul articolelor 48, 52, 59 și următoarele din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene i se aduce o atingere a drepturilor, contrară articolelor 5 și 7 din tratat, prin obligarea sa, într-un alt stat membru, să permită, împotriva voinței sale exprese, înregistrarea numelui său în registrele stării civile ale țării gazdă, potrivit unei grafii care nu este conformă cu transcrierea fonetică, prin urmare, pronunția numelui său fiind modificată și deformată?

Concret, faptul că în conformitate cu o grafie precum cea a numelui grec Christos Konstantinidis (transcriere fonetică directă) devine „Hréstos Kónstantinidés”, constituie o astfel de atingere a drepturilor?

2) Se aduce atingere în acest mod dreptului de stabilire și de liberă prestare a serviciilor consacrat prin articolele 52, 59 și 60 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene?”

9 Pentru o expunere mai detaliată a faptelor din acțiunea principală, a reglementării aplicabile, precum și a observațiilor prezentate Curții, se face trimitere la raportul de ședință. Aceste elemente din dosar sunt reluate în continuare numai în măsura în care sunt necesare pentru raționamentul Curții.

10 Este necesar să se observe, cu titlu introductiv, că, potrivit ordonanței de trimitere, reclamantul în acțiunea principală este un resortisant grec care exercită în Republica Federală Germania, cu titlu independent, profesiunea de masor și de asistent hidroterapeut.

11 În aceste condiții, este necesar să se admită că, prin cele două întrebări ale sale, instanța de trimitere încearcă, în esență, să afle dacă articolul 52 din tratat trebuie interpretat în sensul în care se opune înscrierii în registrele stării civile ale unui stat membru a numelui unui resortisant grec, care s-a stabilit într-un alt stat membru cu scopul de a exercita o profesiune cu titlu independent, înscriere făcută în conformitate cu o grafie care nu este conformă cu transcrierea fonetică a numelui său, astfel încât pronunția numelui său este modificată și deformată.

12 Pentru a oferi un răspuns la această întrebare, este necesar să se aducă aminte că, în primul rând, astfel cum a constatat Curtea în repetate rânduri, articolul 52 din tratat constituie una dintre dispozițiile fundamentale ale Comunității. Acest articol impune, în materia dreptului de stabilire, respectarea asimilării resortisanților celorlalte state membre propriilor resortisanți, interzicând orice discriminare bazată pe cetățenie sau naționalitate, care rezultă din legislațiile, normele administrative sau practicile naționale (Hotărârea din 18 iunie 1985, Steinhauser, 197/84, Rec., p. 1819, punctul 14).

13 Prin urmare, este necesar să se examineze dacă normele naționale privind transcrierea în caractere latine a numelui unui resortisant grec în registrele stării civile din statul membru în care acesta este stabilit sunt susceptibile de a-l plasa pe acesta într-o situație de drept sau de

fapt dezavantajoasă în raport cu situația ipotetică, în aceleași circumstanțe în care se află un resortisant al acestui stat membru.

14 În această privință, este necesar să se constate că nicio dispoziție din tratat nu se opune transcrierii unui nume grec în caractere latine în registrele stării civile ale unui stat membru care utilizează alfabetul latin. În aceste condiții, este de competența acestui stat membru să fixeze modalitățile, pe cale legislativă sau administrativă și în conformitate cu normele prevăzute de convențiile internaționale pe care acesta le-a încheiat în materie de stare civilă.

15 Norme de acest fel nu trebuie să fie considerate incompatibile cu articolul 52 din tratat, decât în măsura în care punerea acestora în aplicare creează pentru un resortisant grec un inconvenient atât de mare încât acesta aduce, în fapt, atingere libertății resortisantului de a-și exercita dreptul de stabilire pe care acest articol i-l garantează.

16 Or, acesta este cazul în cazul în care legislația statului de stabilire obligă un resortisant grec să utilizeze, în exercitarea profesiei sale, o grafie a numelui său care rezultă din transliterația în registrele stării civile, în cazul în care această grafie este făcută astfel încât pronunția este denaturată și în cazul în care această deformație îl expune riscului unei confuzii de persoane de către potențialii săi clienți.

17 Prin urmare, este necesar să se răspundă instanței de trimitere că articolul 52 din tratat trebuie să fie interpretat în sensul în care este contrar acestei dispoziții ca un resortisant grec să fie obligat, prin legislația națională aplicabilă, să utilizeze în exercitarea profesiei sale, o astfel de grafie a numelui său, prin care pronunția acestuia să fie denaturată, iar deformarea care rezultă din aceasta să îl expună riscului de a fi confundat cu alte persoane de către potențialii săi clienți.

Cu privire la cheltuielile de judecată

18 Cheltuielile efectuate de către guvernul german, guvernul grec și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA (Camera a șasea),

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de Amtsgericht Tübingen, prin Ordonanța din 27 iunie 1991, hotărăște:

Articolul 52 din tratat trebuie să fie interpretat în sensul în care este contrar acestei dispoziții ca un resortisant grec să fie obligat, prin legislația națională aplicabilă, să utilizeze în exercitarea profesiei sale, o astfel de grafie a numelui său, prin care pronunția acestuia să fie denaturată, iar deformarea care rezultă din aceasta să îl expună riscului de a fi confundat cu alte persoane de către potențialii săi clienți.

Schockweiler

Kakouris

Díez de Velasco

Mancini

Kapteyn

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, 30 martie 1993.

Grefier
J.-G. Giraud

Preşedintele Camerei a şasea
C. N. Kakouris